

4. 3. 2018 - K čemu přihlížíš?

1. čtení: Ž 25, 10-15

Píseň: 373 - Ó sešli ducha svého

Základ kázání: Mt 26, 36-39

Kázání: Milé sestry, milí bratři v Kristu,

„ne co já chci, ale co ty chceš.“ (Mt 26)

„Milovati budeš Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou.“ (Dt 6)

„Proč mi říkáš ‚dobrý‘? Nikdo není dobrý, jedině Bůh.“ (Lk 18)

„V tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben.“ (Ž 25)

„Hospodine, pamatuj na *svoje* slitování, na *své* milosrdenství. (Ž 25)

„Pamatuj na mě se svým milosrdenstvím *pro svou* dobrotivost, Hospodine.“ (Ž 25)

„Budu se tě ptát a poučíš mě, Hospodine.“ (Jb 42)

„Bůh stvořil člověka.“ (Gn 1)

„Bůh stvořil člověka, aby byl obrazem Božím.“ (Gn 1)

„Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu Davidova; to je moje evangelium.“ (2Tim 2)

„Kážeme Krista ukřižovaného. Pro židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství.“ (1Kor 1, 23)

„Jste v mých rukou jako hlína v rukou hrnčířových.“ (Jr 18)

„Připravte na poušti cestu Hospodinu. Vyrovnajte na pustině silnici pro našeho Boha!“ (Iz 40)

„Pavel zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst. Tak nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst.“ (1Kor 3)

„Já chci dát poslednímu tak, jako tobě. Nemohu si se svým majetkem dělat, co chci? Nebo snad tvé oko závidí, že jsem dobrý?“ (Mt 20)

„Nyní je má duše sevřena úzkostí. Mám snad říct: Otče, zachraň mě od této hodiny? Otče, oslav své jméno.“ (J 12)

„Vezmi svého jediného syna Izáka, kterého miluješ a obětuj ho jako oběť zápalnou na jedné hoře.' Za časného jitra tedy osedlal Abraham osla.“

„Z duše nenávidím vaše novoluní a slavnosti. Jsou mi na obtíž. Jsem vyčerpán, když je musím snášet.“ (Iz 1)

„Otče náš, jenž jsi na nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi.“ (Mt 6)

„Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich. Ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“ (Lk 22)

A přesto lidské oči nehledí stále k Hospodinu. Přesto hledí vytrvale k sobě samým. A tak člověk pro oči nevidí.

Lidské oči občas hledí na druhé, aby nemusely vzhlednout nebesům a vidět ubohost svého počínání tváří v tvář Boží milosti byť jen nebeské báně. Natožpak celého rodu kteréhokoli živočicha na světě.

Občas vzhlednou lidské oči k nebesům v neděli. A spletou si nebesa s Hospodinem, přestože nebesa jsou pouze Božím trůnem. Hezky mluví žalmista, ale ani jeho oči nehleděly stále k Hospodinu.

Jen málo lidí vyhlíží Hospodinův příchod. Přestože on jediný je dobrý. Jen malá hrstka věrných se dnes alespoň občas modlí maran atha. Tak málo hledí i křesťané k Hospodinu, že nevědí, co znamená tato základní modlitba. Přestože je i v Písmu, tak alespoň evangelík by měl vědět¹.

Tak si lidská bytost zařídila svou sféru světa po svém. A upírá své oči všude možně, jen ne k Hospodinu.

Dokud to všechno možné nepadne. Pak vzhlíží k Hospodinu úplně a dočista každý člověk. A chvilku to dokáže i vytrvale. Avšak i tehdy však hledí lidské oči k Bohu, protože hledají splnění svých přání a chtění. Vyproštění nohou ze sítí. Nikoli pro nalezení Božího chtění. Boží vůle. Nikoli pro zrušení, zapření a odmítnutí vlastní vůle. Vlastního dychtění. Nýbrž pro jejich naplnění.

---

¹ „Pane, přijď“

Hospodin nebývá člověku bohem. Tedy prvním a posledním určovatelem dobrého a zlého. Nebývá v lidských očích první ani poslední instancí, která určuje, který lidský krok dobrý byl, je nebo teprve bude. A který ne. Hospodin nebývá Bohem křesťanům, muslimům ani židům. Ani v kostelích a modlitebnách. Ani při správě farností, synagog ani modliteben.

Protože lidské oči hledí v první řadě obvykle na člověka-sebe. Občas na člověka-kterého-mám-rád, ale i na toho obvykle kvůli svému dobrému pocitu například úspěchu v životě alespoň skrze potomky. V touze po alespoň nějakém odkazu mé osoby v tomto světě.

Kéž by však lidské oči stále hleděly k Hospodinu. Kéž by se každý člověk alespoň jednou za hodinu podíval do nebes. A v každé sebevšednější i sebenevšednější situaci hleděl nejprve na Boží chtění. Na Boží vůli. Na Boží názor. Na Hospodinovo přání. A na všechno ostatní se vykašlal. Kéž by.

Protože by neexistovala lež. Ani klam. Ani podvod. Neexistovalo by otroctví ani zneužívání ani přetvářka. Neexistovala by nespolehlivost, nedochvilnost ani svéhlavost. Nebylo by smilstev ani zrad ani nesplněných slibů. Nebylo by zklamání očekávání ani očekávání nerealistických. Nebyla by svévole, zabíjení, války, krádeže ani nedůvěra. Neexistoval by jediný člověk sobecký, namyšlený, sebestředný ani důležitější než jsou ostatní. Nebyla by sedřenost ani nemilosrdenství, faleš ani přetvářka. Nebyly by klamavé slavnosti, ze kterých je Hospodinu stejně akorát šoufl.

Kéž by lidské oči stále hleděly k Hospodinu. Kéž by se každý člověk alespoň jednou za hodinu podíval do nebes. A v každé sebevšednější i sebenevšednější situaci hleděl na Boží chtění. Na Boží vůli. Na Boží názor Na Hospodinovo přání. A na všechno ostatní se vykašlal. Kéž by.

Protože by všude a vždy vládla spravedlnost. Sociální, ekonomická, etnická, spravedlnost mezi pohlavími, národy i generacemi. Vládla by rovnost všech. Nikdo by si nebyl rovnější. Nikdo by se nemusel bát jít sám venku nikudy ani za tmy. Zapříst

rozhovor s cizincem ve tři ráno v temném lese. Vládla by důvěra, bezpečí, spolehlivost, dobro a právo. Milosrdenství a pečlivost. Šalom (pokoj).

Vládla by radost a vděčnost - i na pohřbech. Stížení tragédiemi osobními i přírodními by byli nesení podporou desetinásobnou a třicetinásobnou a stonásobnou pro každého stíženého. Vládlo by rozdávaní vlastního majetku - protože myšlenka, že potřebný to jen hraje, by také neexistovala.

Nebylo by strachu. Ani ze smrti, ani z utrpení, ani z nepotřebnosti ani z ohrožení. Nebylo by strachu ze samoty, pravdy nebo z lidí. Lidským odpadem by nebyla zaneřáděna ani voda ani vzduch ani země ani vesmír. Zvířata by neprchala instinktivně před lidskou bytostí, jakoby nás měla za nenasatelný virus přinášející zbytečnou smrt, utrpení a plýtvání.

Vládla by všudypřítomná ohleduplnost. Od všech ostatních vůči mně i ode mě vůči všem ostatním. Vládla by vlídnost, upřímnost, otevřenost. Spolupráce a zodpovědnost. Společná a samozřejmá péče právě o ty nejmenší a poslední - a v důsledku nevyhnutelně také o ty ve vlastních očích velké a vpředu. Vůbec by neexistovaly pojmy jako „podle mě to má/nemá být takhle“.

Nebylo by posměchu, výsměchu ani ponižování. Nebylo by povyšování, drbů, pomluv ani klevětění. Nebylo by ješitnosti ani pýchy.

Vládla by tolerance a porozumění, pochopení a poučenost. Vládla by stejná úcta ke všem lidem, protože v první řadě k Bohu. A první i poslední otázkou nad každým nápadem by bylo: Je v souladu s Boží vůlí v obsahu i formě?

Kéž by každý člověk stál a kráčet se zrakem vnitřním i vnějším odvráceným od sebe sama k tomu Jedinému Nezbytnému. Jako to dokázal Ježíš Kristus.

Kéž by každý člověk bez ustání, vytrvale, ve všem a permanentně upíral své oči k Hospodinu. Nebo alespoň když nespí.

Amen.

Píseň: 636 - Z tvé ruky, Pane můj